

Brieven van een ongelovige

*Wees altijd bereid verantwoording af te leggen van de verwachting waaruit u leeft, als daarom gevraagd wordt. Maar doe het wel vriendelijk en met het nodige respect.
(1 Petrus 3:15)*

Beste Jan,

Je hebt het in je brieven steeds over de menselijke keuzes. Daar ben ik het wel mee eens, maar toch blijf ik het moeilijk vinden. In je laatste brief heb je het over geestelijke strijd. Neem nou die duivel waar jij het over hebt. Een duivel? Vooruit, wij zijn toch zeker volwassen mensen en dan kom jij aan met spoken en geesten. Geloof jij echt in een duivel? En waarom zou God een duivel gemaakt hebben?

Vriendelijke groet,

Roy

Beste Roy,

De duivel? Dat is een onplezierig onderwerp, dat geef ik direct toe.

Helaas denken nogal wat mensen bij de duivel aan een grappig, mager mannetje met een rode pyjama en een grote hooivork. Ook zijn er mensen die de duivel gebruiken als een soort schrikbeeld voor kinderen en kerkgangers om hen in het gareel te houden.

Maar zo schildert de Bijbel de duivel niet af.

Over dit onderwerp zijn hele boeken geschreven, dus verwacht niet van me dat ik in een korte brief alles over dit onderwerp kan opschrijven, maar wat ik er over denk kan ik natuurlijk wel uitleggen.

De Bijbel doet verslag van een van de grootste engelen die God had geschapen; de drager van het licht, Lucifer. Maar hij was niet tevreden met zijn plaats als ondergeschikte aan God. Hij was geschapen als engel en ook hij had de vrijheid om te kiezen. In zijn trots en hoogmoed koos hij ervoor om God te verwerpen. Hij wilde zelf God worden.

Dat is een verhaal dat zich keer op keer weer herhaalt in de geschiedenis van de mensheid, waar wij dictator na dictator tegenkomen met soortgelijke gevoelens en verlangens. Zelfs in het scheppingsverhaal zei de slang tegen Eva: "Als je van deze boom eet word jij zelf als God!"

Zo koos de duivel ervoor om Gods wetten van liefde en nederigheid te verwerpen en de Bijbel vertelt ons dat een derde deel van de door hem geschapen engelen door hem werd

overgehaald om God afvallig te worden. Ze sloten zich aan bij hun leider, de duivel of beter gezegd Satan. De geestelijke oorlog was een feit.

Een oorlog tussen de wereld van God en het kwaad van Satan. De engelen, zowel goed als kwaad, zijn rondom ons in deze wereld aan het werk en proberen de mens en hun denken te beïnvloeden. De Bijbel spreekt over de geestelijke principes die aan het werk zijn in de hemelse gewesten, onzichtbaar voor ons aardse gezicht, maar daarom niet minder reëel. Omdat wij als aardse mensen alleen maar de fysieke dingen aanschouwen wil dat niet zeggen dat er geen dingen bestaan die we niet kunnen zien. Dat is de materialistische visie van het atheïsme. “Ik zie het niet, dus bestaat het niet.” Maar dat is niet de visie die de Bijbel ons leert. “Onze blik is niet gericht op het zichtbare, maar op het onzichtbare. Want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig.” (2 Korinthe 4:18)

Maar is Satan dan verantwoordelijk voor al het kwaad op deze aarde?

Niet direct. Satan maakt het ons er niet gemakkelijker op, maar onze keuzes blijven onze eigen verantwoordelijkheid en waar wij voor kiezen kun je hem niet aanrekenen. Elke keuze heeft een gevolg en leidt dichterbij het licht of is een stap dichterbij het duister.

Stel je eens een familie voor waar de vader drinkt en schreeuwt en er voortdurend een atmosfeer heerst van verwarring. De harmonie is ver te zoeken. De duivel loopt daar niet in lichamelijke vorm rond, maar hij is wel degelijk aan het werk in de onzichtbare wereld van de geest en beïnvloedt gedachten en stemmingen.

Als je daar open voor staat zonder je ervoor af te schermen wordt het alleen maar erger.

Het staat goed beschreven in Jakobus 3: “Wanneer u echter bittere afgunst en eigenbelang in uw hart hebt, beroem u dan niet en lieg niet tegen de waarheid.

Dat is niet de wijsheid die van boven komt, maar ze is aards, natuurlijk, duivels.

Want waar afgunst en eigenbelang is, daar heersen wanorde en allerlei kwade praktijken.

Maar de wijsheid die van boven is, is ten eerste rein, vervolgens vreedzaam, welwillend, voor rede vatbaar, vol barmhartigheid en goede vruchten, onpartijdig en ongeveinsd.”

De geestelijke strijd gaat bijna altijd over de keuzes die een vrij mens maakt.

Zo ontmoette ik eens een oude dame die zo negatief en bitter was geworden dat ze overal waar ze kwam een wolk van depressie en haat met zich meedroeg. Zelfs als ze haar mond niet eens open deed, was het onaangenaam om haar in de buurt te hebben.

Ze was niet altijd zo geweest. Toen ze 19 jaar was stond ze te boek als een vrolijke, knappe jonge vrouw en zou ze gaan trouwen. Maar het pakte anders voor haar uit, want haar geliefde ging er drie dagen voor het huwelijk vandoor met haar oudere zus.

Dat incident veranderde alles in haar leven. De vrouw werd boos en bitter en begon in alles en iedereen het kwade te zien.

Ofschoon haar pijn begrijpelijk en menselijk was, realiseerde ze zich niet dat ze haar hart opende voor het onkruid van negatief denken en wat eerst nog een mooie tuin vol leven en schoonheid was geweest, werd al snel een overwoekerde tuin waar niemand graag wilde verkeren. Ze liet het kwaad vrijelijk binnenstromen en al snel kon ze niet meer anders en veranderde haar hele karakter.

Natuurlijk was het verschrikkelijk wat er met haar was gebeurd, maar als ze troost bij God had gezocht was de vreugde zeker niet uit haar leven weggelopen en had haar toekomst er heel anders uitgezien.

Als jij je van het licht afkeert stopt het duister je maar al te graag van alles toe om je er van te overtuigen dat niemand om je geeft en het leven je verkeerd bejegt.

De weg naar het licht wordt dan alleen maar langer, zwaarder en gecompliceerder.

Maar zelfs dan gelden nog steeds dezelfde wetten. Zelfs dan is het licht nog steeds aanwezig.

Als we er voor zouden kiezen... Als het donker is in een kamer verdrijft het licht direct al het duister. Jezus beschrijft zichzelf tenslotte als het licht der wereld. In Hem is geen duisternis.

Tenslotte zou ik je aandacht willen vestigen op het gebed dat Jezus ons leerde, het Onze Vader. Daar staat in geschreven: "Uw wil geschiede op aarde, zoals in de Hemel."

Dat is denk ik een sleutelpassage. Hoe gebeurt Gods wil in de hemel? Direct. Zonder opstandigheid. Zonder aarzeling.

God zegt iets, en het wordt meteen gedaan. In de hemel denkt niemand er aan om iets anders te doen. Dat gebeurt gewoon niet.

Maar dat is voorlopig nog een utopie voor ons aardse bestaan. Dat is uiteindelijk wel het plan en het doel voor deze aarde, maar vandaag is dat nog niet het geval. Nu is het zo dat als God iets zegt, wij er eerst eens over gaan nadenken. Zal ik het doen? Wat zijn de voor- en nadelen? En zo debatteren we met onszelf en met God en vaak doen we niet wat God van ons vraagt omdat we er van overtuigd zijn dat wat Hij van ons vraagt ons teveel gaat kosten of ons niet de juiste kant op leidt.

Daarom is ons aardse bestaan onze leerschool. Hier leren we dingen die we in de eeuwigheid nodig hebben. Hier leren we hoe gezegend het is om lief te hebben, om te offeren en te geven. Hier zien we ook de gevolgen van verkeerde keuzes en opstandigheid tegen de Schepper. God staat altijd voor ons klaar, als wij Hem willen aanroepen. Maar de keuze is aan ons. Het zijn lessen die we in de hemelse gewesten niet eens kunnen leren.

En in zo'n plaatje past de boosaardige aanwezigheid van Satan precies.

Nou, daar kun je weer even op kauwen.

Ik wens je een prettige dag!

Groetjes, Jan
